

**Stanisław Urbaniak, Ignacy Nowak,
Aleksander Czacki, Stanisław
Szufel, Stanisław Synowiec,
Mieczysław Cincio, Ryszard
Siciński, Jan Chmielnikowski,
Stefan Cieślak**

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 16/7-8(175-176), 125-145

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

4.

Z życia izb adwokackich

Izba gdańska

I. Jubileusz. W dniu 8 kwietnia 1972 roku adwokatura gdańska obchodziła srebrny jubileusz swego istnienia i pracy w służbie socjalistycznego prawa i ludowego wymiaru sprawiedliwości. Uroczystość ta połączona została z otwarciem zbudowanego ze składek całej adwokatury polskiej Domu Adwokata, wreszcie własnego, wkomponowanego w przepiękną architekturę gdańskiej Starówki.

W uroczystym zebraniu, jakie z tej okazji odbyło się pod przewodnictwem kol. dziekana Rady Adwokackiej w Gdańsku, adwokata Bronisława Augustyniaka, w Białej Sali Ratusza Staromiejskiego, udział wzięli: Wiceminister Sprawiedliwości Adam Zborowski, wiceprzewodniczący WRN w Gdańsku mgr Łukasz Balcer, przedstawiciel NRA adwokat Witold Dąbrowski, przedstawiciele stronnictw politycznych prokurator wojewódzki mgr Józef Żyta, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku mgr Józef Talarczyk oraz liczni adwokaci-członkowie Izby. Przybyłych powitał serdecznie dziekan Augustyniak, po czym zebrani uczcili chwilą ciszy tych adwokatów, którzy odeszli na zawsze, pozostawiając po sobie wieczną pamięć oraz głęboki, ludzki szacunek za ich pracę i niezłomną postawę w życiu.

Następnie kol. adwokat Witold Jankowski, zasłużony działacz społeczny i samorządowy, wygłosił referat obrazujący wkład adwokatury gdańskiej w dzieło integracji Ziemi Gdańskiej z Macierzą, wysiłek w dziedzinie utrwalania ludowego i socjalistycznego systemu prawnego i walki o socjalistyczną praworządność. W skupieniu i ciszy padały słowa o nieugiętej postawie adwokatury gdańskiej w czasach pogardy dla prawa. Padały nazwiska adwokatów, którzy szczególnie zasłużyli się w walce o realizację podstawowych idei socjalizmu i ukształtowanie socjalistycznego wymiaru sprawiedliwości. Mówca podniósł również rolę organizacji politycznych i społecznych, działających w adwokaturze gdańskiej, które zawsze udzielały i udzielają pomocy w dziele kształtowania się nowych pojęć prawnych, jakie inspirowały i inspirują adwokaturę gdańską do wysiłku z myślą o pełnej integracji środowiska prawniczego.

Zabierając głos, Wiceminister Sprawiedliwości Adam Zborowski stwierdził, że adwokatura gdańska jako całość dobrze zasłużyła się w pracy i walce o realizację jej ustawowych zadań, a także o integrację swego zawodowego środowiska. Mówiąc o realizacji uchwały VI Zjazdu PZPR, która stała się programem działania również ZSL i SD oraz bezpartyjnych zrzeszonych we Froncie Jedności Narodu, mówca podkreślił, że program ten został zaakceptowany przez ogół obywateli w wyborach do Sejmu PRL.

Wprowadzenie w życie przyjętego programu wymagać będzie wysiłku całego Narodu, wszystkich obywateli, wszystkich środowisk, w tym także prawniczego. Społeczeństwo bowiem oczekuje od nas, prawników — stwierdził mówca — od socjalistycznego wymiaru sprawiedliwości skutecznej ochrony porządku prawnego, własności społecznej, życia i zdrowia obywateli, zapewnienia bezpieczeństwa i zdecydowanej walki z przejawami chuligaństwa, łamania zasad współżycia społecznego i wszelkiego naruszania praworządności. Podkreślając rolę prokuratury i sądów,

Wiceminister Zborowski zwrócił uwagę na szczególną rolę adwokatury w realizacji stawianych przed wymiarem sprawiedliwości zadań. Interes społeczny wymaga bowiem, aby adwokatura funkcjonowała prawidłowo, aby to, co robi, można było nazwać mianem „dobrej roboty”. Mówca wyraził nadzieję, że adwokatura, jako nierozłączny czynnik wymiaru sprawiedliwości, dobrze spełni pokładane w niej nadzieje.

Wiceprzewodniczący WRN w Gdańsku mgr Łukasz Balcer życzył adwokataturze gdańskiej, z której się wywodzi, jak największych sukcesów i osiągnięć dla dobra socjalistycznego wymiaru sprawiedliwości i Ludowej Ojczyzny.

Po powitalnych przemówieniach nastąpiło uroczyste odznaczenie adwokatów odznaczeniami państwowymi, przyznanymi przez Radę Państwa, oraz odznaczeniami pamiątkowymi, przyznanymi przez Wojewódzki Komitet Frontu Jedności Narodu. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczony został zasłużony w pracy społecznej, politycznej i zawodowej wybitny adwokat gdański **Franciszek Bar**, odznaką zaś „Zasłużonym dla Ziemi Gdańskiej” adwokaci: Janina Horbatowska, Michał Dereziński, Wiktor Hirsz, Janusz Kubicki, Witold Kurowski, Kazimierz Ogrodzki, Edmund Zrodowski i Witold Jankowski.

Po zakończeniu zebrania uczestnicy jego udali się do Domu Adwokata. Nastąpił uroczysty i najbardziej wzruszający moment: otwarcie własnego „domu”. Wiceminister Zborowski, przecinając wstęgę, przekazał adwokataturze gdańskiej Dom Adwokata, który jest i będzie trwałym i pożytecznym pomnikiem obchodzonego ćwierćwiecza.

W Domu Adwokata zaproszonych gości i przybyłych licznie adwokatów podejmował lampką wina dziekan Rady Adwokackiej w Gdańsku adw. Bronisław Augustyniak. Wznosząc toast za zdrowie i pomyślność gości oraz uczestników spotkania, kol. dziekan szczególnie serdecznie podziękował kol. adwokatowi Witoldowi Dąbrowskiemu z NRA za jego czynny wkład pracy w budowę Domu Adwokata, za wieloletnie starania o realizację zamierzeń gdańskiej adwokatury.

W miłej, bezpośredniej atmosferze wymieniano poglądy na tematy związane z adwokaturą, sądownictwem, prokuraturą. Spotkanie wykazało, że adwokatura gdańska jest w pełni odpowiedzialna i świadoma swych zadań i celów, jakie stawia przed nią Partia, wymiar sprawiedliwości i społeczeństwo.

Zabrakło niestety wśród nas w tej chwili człowieka, który czynnie zaangażowany w budowę Domu Adwokata, na kilka dni przed otwarciem Domu zmarł. Zabrakło nieodżałowanej pamięci adw. Adama Gajewskiego, którego serce przestało bić na kilka dni przed jubileuszem gdańskiej adwokatury. O Nim, o Adamie Gajewskim, który ostatnie lata swego życia poświęcił w całości realizacji wspólnego dzieła, mówiono w czasie spotkania: „To był Przyjaciel, to był Człowiek”. Jemu, jego pracy, jego uporowi, adwokatura gdańska zawdzięcza swój własny Dom Adwokata.

adw. Stanisław Urbaniak

II. Sprawozdanie ze Zgromadzenia Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Gdańsku. W dniu 22 kwietnia 1972 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Gdańsku. Zebranie otworzył dziekan Rady adw. Bronisław Augustyniak, witając delegatów i przybyłych gości, wśród których znaleźli się: przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Gniot, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej — rzecznik dyscyplinarny adw. L. Gluza, przedstawiciel KW PZPR mgr Sommer, przedstawiciel

KW ZSL Frankowski, przedstawiciele Sądu Wojewódzkiego i Prokuratury Wojewódzkiej, Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych oraz Okręgowej Komisji Arbitrażowej.

Po uczczeniu pamięci zmarłych adwokatów, po wyborze przewodniczącego zgromadzenia i prezydium oraz po wyborze komisji mandatowej i wnioskowej, dziekan Rady adw. B. Augustyniak wygłosił przemówienie, w którym omówił rolę i zadania adwokatury na tle aktualnej sytuacji politycznej, podkreślając coraz bardziej i wyraźniej postępujący proces integracji adwokatury gdańskiej w przebudowie polityczno-społecznej kraju, a w szczególności w dziedzinie umacniania i pogłębiania praworządności.

Następnie dziekan przedstawił szereg problemów z życia samorządu adwokackiego, nurtujących adwokatów i stanowiących temat licznych dyskusji, a w szczególności — w zakresie zamierzeń nowelizacyjnych ustawy o adwokaturze — następujące sprawy: sprawę zgromadzeń izbowych, postulując zarazem, aby w małych izbach w skład walnego zgromadzenia wchodziłi wszyscy adwokaci, sprawę zniesienia uprawnień Ministra do zawieszania adwokatów w czynnościach zawodowych i do rozwiązywania zespołów adwokackich, sprawę zmiany art. 98 u. o u.a. z uwzględnieniem zasad indywidualizacji kary, sprawę zniesienia udziału prokuratora w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko adwokatowi, sprawę udziału przedstawiciela adwokatury w składzie Sądu Najwyższego w sprawach dyscyplinarnych wniesionych na skutek rewizji nadzwyczajnej, sprawę rozpatrywania ważniejszych spraw dyscyplinarnych w lokalu zespołu adwokackiego, którego członka sprawa dotyczy, sprawę rozliczeń za obrony z urzędu i substytucje, sprawę arkusza roliczeniowego i minimum dochodu w zespołach adwokackich, postulując zarazem, aby decyzję w tej mierze oddać w ręce zespołów adwokackich, przez co byłaby zapewniona właściwa indywidualizacja zasady minimum dochodów.

Dziekan podniósł również potrzebę szerszego włączenia się adwokatów do akcji społecznych, a w szczególności do akcji przeciwalkoholowej.

W sprawozdaniu finansowym skarbnik Rady adw. A. Walicki przedstawił analizę działalności gospodarczej i finansowej Rady oraz omówił strukturę proponowanego preliminarza budżetowego na rok 1972, a ponadto złożył wnioski co do wysokości składki izbowej.

Z kolei sprawozdanie złożył prezes Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej adw. S. Spiechowicz, wskazując — na podstawie danych statystycznych — na zmniejszającą się z każdym rokiem liczbę spraw dyscyplinarnych i podkreślając optymistyczny fakt, że nie ma spraw dyscyplinarnych przeciwko młodym adwokatom, co wskazuje na ich właściwe pod względem zawodowym i etycznym przygotowanie do zawodu.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. F. Bar złożył wniosek o udzielenie Radzie absolutorium z działalności za rok 1971.

W dyskusji zabrali głos liczni mówcy.

Wiceprokurator Kwaśniewski ustosunkował się do dyskusyjnego zagadnienia udziału przedstawiciela prokuratury w postępowaniu dyscyplinarnym stwierdzając, że prokuratura sama zgłosiła postulat, aby w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko adwokatom prokurator nie brał udziału.

Nawiązując do wysuniętego przez dziekana postulatu włączenia się do walki z alkoholizmem, mówca oświetlił ten problem obszerniej i oświadczył, że prokuratorzy otrzymali zalczenie badania w każdej sprawie, czy nie ma ona swego podłoża w alkoholizmie.

Adw. I. Truskolaska poruszyła sprawę dzierżawy kawiarni w Domu Adwokata. W związku z ogólnodostępnym charakterem kawiarni i sprzedażą tam alkoholu wytworzył się stan rzeczy utrudniający adwokatom z tych zespołów, które mieszczą się w Domu Adwokata, prawidłową pracę. Lokal kawiarni należałoby — zdaniem mówczynie — wynająć jakiejś poważnej instytucji kulturalnej, jak np. Klubowi Międzynarodowej Prasy i Książki.

Adw. Zdzisław Dąbrowski omówił sprawę pracy i wyboru organów samorządowych na szczeblu wojewódzkim. Zdaniem mówcy należy przywrócić zasadę uczestnictwa wszystkich członków Izby w walnym zgromadzeniu. W obecnym bowiem systemie nie każdy członek Izby ma możliwość wypowiedzenia się w istotnych sprawach samorządu, a do wypowiadania się w tych sprawach powinni mieć prawo wszyscy adwokaci.

Mówca podniósł również sprawę rotacji członków organów samorządowych uważając, że poszczególne funkcje nie powinny być wykonywane przez tego samego adwokata dłużej jak przez dwie kadencje.

Następnie adw. Z. Dąbrowski poruszył sprawę taksy adwokackiej uważając, że jej stawki są zbyt sżywne. Poruszył też sprawę zespołów specjalistycznych, które jego zdaniem są przejawem elitaryzmu, oraz sprawę statystyki sądowej, rzutuającej ujemnie na prawidłowy przebieg spraw procesowych.

Przedstawiciel KW PZPR tow. mgr Sommer złożył życzenia owocnych obrad i oświetlił aktualną sytuację polityczną, podkreślając jednocześnie, że z uchwał VIII Plenum Partii wynikają również wskazania dla wymiaru sprawiedliwości, a tym samym i dla adwokatury. Zaapelował do zebranych o szersze włączenie się w nurt pracy społecznej i o większe upolitycznienie przez liczniejszy udział w organizacjach politycznych.

Adw. W. Kurowski wysunął propozycję, aby środki konta 34a mogły być wykorzystane na koszty podróży adwokatów będących obrońcami bądź pełnomocnikami z urzędu oraz na koszty procesów przeciwko klientom o nie zapłacone honoraria. Podniósł również zastrzeżenia co do niektórych pozycji budżetowych.

Adw. C. Kotowicz zwrócił się pod adresem Rady Adwokackiej o szczególną pomoc dla adwokatów starszych przy załatwianiu ich spraw emerytalnych.

Adw. H. Makarewicz omówił sprawę udziału adwokata w postępowaniu przygotowawczym stwierdzając, że udział ten jest iluzoryczny, albowiem prokuratorzy w zasadzie nie zezwalają na widzenie z podejrzanym i na przeglądanie akt oraz nie udzielają odpowiedzi na pisemne wnioski. Sądy nie zasądzają honorariów na rzecz zespołów adwokackich w sprawach z udziałem obrońcy z urzędu. Nakłada to na adwokata dodatkowe obciążenie go pracą przez złożenie wniosku o zasądzenie kosztów. Mówca zwrócił się z apelem do Rady o wystąpienie do Wojewódzkiego Zarządu Zakładów Karnych z wnioskiem o usprawnienie doprowadzania osób tymczasowo aresztowanych do pokoju widzeń.

Adw. T. Izyski poruszył sprawę ograniczenia kompetencji sądów w sprawach w zakresie ustawodawstwa pracy. Poddał również krytyce przyjętą przez sądy zasadę wymierzania w górnej granicy opłaty zryczałtowanej w sprawach z oskarżenia prywatnego.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia G. Gniot zapoznał zebranych ze stanowiskiem resortu w sprawach adwokatury. Sprawa nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury będzie w krótkim czasie przedmiotem dyskusji i decyzji, jednakże nie należy liczyć się z szybką realizacją zamierzeń, albowiem w ogólnej akcji porządkowania stanu prawnego kraju decyduje pewna hierarchia problemów.

Resort stawia na samorząd adwokacki i nie zmierza go ograniczać, czego dowodem jest fakt, że interwencje resortu są wyjątkowe i tylko w wypadkach koniecznych (np. Krasnystaw). Polemiczny przepis art. 96 u. o u.a. spotyka się z liczną krytyką i uwagami, a w konfrontacji z zasadą indywidualizacji kary nie jest elastyczny. Udział prokuratora w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko adwokatowi jest celowy i nie jest wynikiem braku zaufania do adwokatury, daje zaś poszkodowanemu pewność jak najbardziej obiektywnego rozstrzygnięcia sprawy.

Zwrócić należy uwagę na zasady równomiernego rozdziału spraw na podstawie art. 20 ust. 2 u. o u.a.

Problem taksy adwokackiej jest przedmiotem rozważań resortu, a jeśli chodzi o zasądzane na rzecz zespołu adwokackiego koszty obrony, to będą one ściągane z urzędu przez komorników analogicznie jak należności Skarbu Państwa z tytułu kosztów sądowych.

Przedstawiciel NRA adw. L. Gluza wyraził uznanie dla pracy rzecznika dyscyplinarnego Rady adw. S. Jakitowicza, gdyż przeprowadzona kontrola wykazała jego wzorową pracę.

Stan spraw dyscyplinarnych w ogóle uległ znacznej poprawie, o czym świadczą liczby porównawcze (rok 1967 — 700 spraw, rok 1971 — 330 spraw dyscyplinarnych w całym kraju).

Mówiąc o przesłanym radom adwokackim do oceny arkusza rozliczeniowym, adw. Gluza oświadczył, że na 17 rad 9, a więc większość, wypowiedziała się za dotychczasowym arkuszem. Minimum dochodu w zespole musi być utrzymane. Pozostaje tylko rzeczą dyskusyjną, czy prawo ustalenia minimum dochodu przekazać zespołom adwokackim.

Sprawa rozwiązywania zespołów adwokackich powinna być pozostawiona samorządowi, natomiast należy się zgodzić z uprawnieniami resortu do zawieszania adwokatów w czynnościach zawodowych. Przepis art. 96 u. o u.a. jest faktycznie drastyczny i nie pozwala na indywidualizację kary. W przyszłości zapewne dojdzie do zmiany tego przepisu.

Udział prokuratora w postępowaniu dyscyplinarnym adwokatów jest pożądanym, gdyż w przeświadczeniu osób postronnych gwarantuje on obiektywizm postępowania.

Wysunięty przez dziekana Augustyniaka postulat, aby w składzie Sądu Najwyższego w sprawach dyscyplinarnych z nadzwyczajnej rewizji zasiadał przedstawiciel adwokatury, mówca uznał za jak najbardziej słuszny.

Problem udziału wszystkich adwokatów w walnym zgromadzeniu nie jest, zdaniem mówcy, pilny. Delegaci są reprezentantami wszystkich adwokatów i powinni wysuwać postulaty przedstawione im przez ich wyborców.

Projekt taksy adwokackiej został złożony Ministerstwu Sprawiedliwości. Sprawa zespołów specjalistycznych wywołuje wiele krytycznych uwag i żądania ich likwidacji nie są pozbawione podstaw.

Zasada rotacji w organach samorządowych jest już załatwiona. Są już gotowe odpowiednie regulaminy, które czekają na zatwierdzenie ze strony resortu. Przewiduje się sprawowanie funkcji tylko dwukrotnie.

Adw. M. Kołataj poddał analizie pewne pozycje preliminarza budżetowego, wysuwając wątpliwości co do ich zasadności.

Po wyjaśnieniach Skarbnika Rady co do podniesionych wątpliwości oraz co do wniosków adw. Truskolaskiej dotyczących kawiarni, zabrał ponownie głos prok. Kwaśniewski, który podtrzymał swój pogląd o braku potrzeby udziału prokuratora

w postępowaniu dyscyplinarnym. O uchybieniach prokuratorów w postępowaniu przygotowawczym należy zgłaszać do Prokuratury Wojewódzkiej.

Po dyskusji Zgromadzenie Delegatów przyjęło — w drodze uchwały — następujące wnioski:

- 1) skarbnika — co do składki izbowej i preliminarza budżetowego na rok 1972 oraz co do składki na Fundusz Budowy Szkół i Internatów;
- 2) Komisji Rewizyjnej — o udzielenie Radzie Adwokackiej absolutorium za działalność w roku 1971;
- 3) adw. Truskolaskiej — o rozwiązanie dzierżawy kawiarni i oddanie lokalu Klubowi Międzynarodowej Prasy i Książki;
- 4) adw. Z. Dąbrowskiego — o wprowadzenie walnych zgromadzeń w składzie wszystkich adwokatów oraz o wprowadzenie rotacji w organach samorządowych;
- 5) adw. H. Makarewicza — o wystąpienie do kierownictwa Zakładów Karnych o usprawienie widzeń z tymczasowo aresztowanymi

adw. Ignacy Nowak

Izba katowicka

W dniu 22 kwietnia 1972 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach. Spośród zaproszonych gości udział w Zgromadzeniu wzięli: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości st. radca w Samodzielnym Wydziale do Spraw Adwokatury adw. Witold Abert, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Witold Dąbrowski, przedstawiciel Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach dr Tadeusz Karczewski, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego Anna Sznicer, Wiceprokurator Wojewódzki Eugeniusz Niedźwiedzki i inni.

Pismo zawierające wyrazy uznania dla osiągnięć adwokatury województwa katowickiego oraz życzenia pomyślnych obrad nadesłał członek Rady Państwa, Przewodniczący Prezydium WRN w Katowicach gen. Jerzy Ziętek.

Zgromadzeniu przewodniczył adw. Aleksander Borecki.

Składając sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej za 1971 r., dziekan adw. Henryk Holak powołał się na pisemne sprawozdanie rozesłane delegatom, a w przemówieniu swoim poruszył ważniejsze zagadnienia dotyczące pracy zawodowej i postawy społeczno-politycznej adwokatury Izby katowickiej.

Stwierdził on, że adwokaci województwa katowickiego w pełni popierają program VI Zjazdu Partii realizując jego uchwały w pracy zawodowej i społecznej. Złożył w związku z tym podziękowanie wszystkim członkom Izby za powszechny udział w pracach związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem wyborów do Sejmu PRL. Zobowiązuje to adwokatów nie tylko do poparcia nowego programu budowy socjalizmu i rozwoju kraju, ale także do osiągnięcia konkretnych pozytywnych wyników w pracy. Należy pogłębiać uspołecznienie adwokatury w zespołach adwokackich, w radzie adwokackiej, we wszystkich komórkach samorządu adwokackiego. Należy czuwać nad postawą polityczną i stosunkami międzyludzkimi.

Stwierdzić należy — powiedział dalej mówca — że na ogół styl pracy adwokatów poprawił się, gdzieś jednak zdarzają się wypadki niewłaściwych, kon-

serwatywnych postaw, dogmatycznych spojrzeń na zadania adwokatury, co należy zdecydowanie zwalczać.

Omawiając współpracę Rady Adwokackiej z zespołami adwokackimi, dziekan zapowiedział dalsze rozszerzanie bezpośrednich kontaktów między Radą Adwokacką a członkami Izby.

Sprawozdanie z finansowej i gospodarczej działalności Rady Adwokackiej złożył skarbnik, wicedziekan adw. Antoni Suszka.

Sprawozdanie z działalności Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej złożył prezes adw. Stanisław Kaczmarek, wskazując na dalszy znaczny spadek liczby spraw dyscyplinarnych oraz na przyspieszenie postępowania.

Następnie złożył sprawozdanie przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Mieczysław Sawicki, oceniając działalność finansową Rady Adwokackiej jako prawidłową i oszczędną oraz wnosząc o udzielenie jej absolutorium.

W dyskusji nad sprawozdaniami zabrało głos 12 mówców.

Adw. Zbigniew Obalewski uzupełnił dane o udziale adwokatów w dyskusji przed VI Zjazdem Partii, informując o wnioskach grupy adwokatów Stronnictwa Demokratycznego, dotyczących m.in. zmiany art. 96 u.o.u.a., nowelizacji taryfy adwokackiej, wliczania składek ubezpieczeniowych do podstawy wymiaru emerytury, wynagrodzenia za obrony z urzędu i ferii sądowych.

Adw. Alfred Defitowski poruszył sprawę nadmiernego, jego zdaniem, wzrostu Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Rybniku do 17 członków podnosząc, że wysokie jego obroty są jedynie następstwem stosowania maksymalnych stawek wynagrodzenia za sprawy, a nie dużej liczby spraw. Zapewnienie w sprawozdaniu Rady Adwokackiej o prawidłowej sytuacji w zespołach nie znajduje zdaniem dyskutanta potwierdzenia w Rybniku. Obraz ten uzyskała Rada Adwokacka jedynie na podstawie sprawozdań i protokołów zebrań ZA, a nie bezpośrednich kontaktów.

Adw. Bolesław Dorosz podkreślił konieczność uwzględnienia interesu społecznego w pracy zawodowej adwokata oraz równomiernego podziału spraw z uwzględnieniem ich rentowności.

Adw. Zbigniew Jędrzejewski, nawiązując do sprawozdania Komisji Pracy Społecznej, stwierdził, że nie uwzględniło ono całego szeregu inicjatyw w terenie, jak obsługa prawna PKPS, Ligi Kobiet, ZMS itp., oraz inicjatyw ośrodka częstochowskiego, jak obsługa zebrań wyborczych ławników, współpraca w formie konsultacji z Komitetem Frontu Jedności Narodu. Chodzi o wykorzystanie w przyszłości tego materiału dla wymiany doświadczeń z pracy społecznej.

Adw. Mieczysław Bobrowski zgłosił postulaty właściwego uregulowania sprawy dochodzenia roszczeń obywateli polskich za granicą. Obecnie bowiem obywatel polski mając sprawę za granicą nie może zawrzeć umowy zlecenia z adwokatem zagranicznym, co byłoby sprzeczne z przepisami dewizowymi. Sprawy te załatwia się przez polskie placówki konsularne, które zadaniu temu nie mogą sprostać, nie mając uprawnień do występowania przed sądami.

Adw. Stanisław Kaczmarek omówił problem rzekomej izolacji społecznej adwokatury, stwierdzając bezpodstawnosć tego zarzutu na podstawie wyników ankietyzacji, która wykazała bardzo duże zaangażowanie społeczne adwokatów Izby katowickiej, większe aniżeli jakiegokolwiek innej grupy zawodowej. Czynniki z zewnątrz powinny się o tym dowiedzieć. Udział adwokatury województwa katowickiego w akcji przedwyborczej do Sejmu PRL i w wyborach był bardzo aktywny i dostosowany do życzeń miejscowych Komitetów FJN. Mówca podał przykładowo szczegóły tej działalności w terenie.

Adw. Andrzej Heyda w imieniu grupy adwokatów-radców prawnych poruszył sprawę braku działalności Komisji do spraw radców prawnych przy Radzie Adwokackiej w okresie sprawozdawczym, czego nie może usprawiedliwić choroba przewodniczącego tej komisji. Mówca wysunął dezyderat zorganizowania raz na dwa miesiące prelekcji wybitnych specjalistów na temat nowych przepisów prawa gospodarczego. Stwierdził, że pomimo stałego podkreślania roli radcy prawnego jako rzecznika prawa w przedsiębiorstwie nie ustawiono właściwie jego stanowiska; więcej nawet, sprawę tę może pogorszyć wydana ostatnio uchwała Rady Ministrów o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów przedsiębiorstw, przyznająca im uprawnienia w zakresie organizacji obsługi prawnej. Samorząd adwokacki powinien podjąć kroki dla uzyskania właściwego uregulowania tej sprawy.

Adw. Miron Kołakowski poruszył zagadnienie statusu społecznego prawnika w PRL, który nie był dotychczas właściwy. Podkreślana obecnie przez kierownictwo Partii rola prawa w państwie socjalistycznym i zapowiedź wprowadzenia humanizacji produkcji w miejsce technicyzacji życia stwarza dla prawników nowe możliwości odegrania doniosłej roli w społeczeństwie. Adwokaci w ramach swych kontaktów z klientami, są predestynowani do przekazywania tego, co ludzi nurtuje i niepokoi. Trzeba skończyć z legendą, że adwokaci zajmują się tylko robieniem pieniędzy, skoro w rzeczywistości zjawiają się wszędzie tam, gdzie jest praca społeczna. Walkę o status społeczny adwokata musi prowadzić cała adwokatura z radami adwokackimi na czele.

Adw. Miłosz Chmiel wyraził pogląd, że nie można oddzielać spraw politycznych od spraw zawodowych. Słusznie podniesiono w dyskusji, że wzrasta rola prawa w społeczeństwie. Adwokatura musi w coraz lepszy sposób zaspokajać potrzeby społeczne. Obecnie obowiązujące przepisy prawne nie stwarzają bynajmniej przeszkody w tym zakresie, trzeba je tylko we właściwy sposób wcielać w życie. Nawiązując do wypowiedzi adw. Defitowskiego, mówca stwierdza, że Rada Adwokacka ocenia negatywnie sytuację w ZA Nr 1 w Rybniku, czemu dała wyraz w pisemnym sprawozdaniu ze swej działalności, zapowiadając zarazem reorganizację tego Zespołu.

Rozdział spraw w zespołach adwokackich jest ważnym problemem, który Rada Adwokacka stara się rozwiązać, dążąc przede wszystkim do likwidacji tzw. „akwizycji spraw”. Nie chodzi oczywiście o mechaniczny rozdział spraw, lecz o właściwe jego przeprowadzanie przez kierownika zespołu przy należytych wykorzystaniu obowiązujących przepisów. Problem minimum zarobków wiąże się z funkcją społeczną zespołu i dlatego jest ono celowe; postulaty zmierzające do zlikwidowania minimum zarobków przejawiają tendencję wsteczną.

Ciągle jeszcze zbyt mała jest rola zebrania członków zespołu i komisji rewizyjnych w większych zespołach.

Jako I Sekretarz POP przy RA, mówca podkreślił najwyższy w kraju procent przynależności członków Izby katowickiej do Partii i Stronnictw Politycznych oraz duży aktyw bezpartyjny.

Adw. Marian Grohman, nawiązując do wypowiedzi adw. Defitowskiego i adw. Chmiela, podniósł, że wbrew panującej opinii powiat rybnicki nie jest powiatem rozwojowym. Okoliczność tę powinna Rada Adwokacka uwzględnić przy wyznaczaniu siedziby młodym adwokatom, którzy zresztą, zdaniem mówcy, nie zdają egzaminu z przygotowania do wykonywania zawodu, natomiast okazują zaborczość i niekoleżeńskość. Apelował on o przedyskutowanie tych zagadnień przez kierownictwo Rady Adwokackiej ze środowiskiem rybnickim.

Adw. Witold Dąbrowski — nadmieniwszy, że bierze udział w Zgromadzeniu Delegatów Izby katowickiej po upływie 4 lat — stwierdza poruszenie w dyskusji nowych problemów i nowe, prawidłowe ustosunkowanie się do spraw zasadniczych. Świadczy to o znacznym wzroście wyrobienia społeczno-politycznego adwokatów.

Mówca poinformował zebranych, że nowelizacji podstawowych przepisów o adwokaturze nie będzie prędko; zresztą zasadnicze formy ustawy są dobre, a trzeba tylko „egzekwować swoje prawa”, i to przede wszystkim gdy chodzi o zespół adwokacki jako jednostkę kolektywną, odpowiedzialną za właściwe wykonywanie zawodu przez jej członków. Daleko natomiast posunięte są projekty nowelizacyjne dotyczące taryfy adwokackiej. Jeszcze w tym roku będą przedstawione Plenum NRA projekty zmiany obowiązujących regulaminów. Znosi się też na zmianę przepisów rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich. Co do niekorzystnych zmian w przepisach o obsłudze prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej, to trzeba podkreślić, że są one pewną konsekwencją dążenia do decentralizacji i przekazywania uprawnień organów centralnych jednostkom niższym. Trzeba jednak pamiętać, że zaawansowane są prace nad wnioskami w sprawie ustalenia statusu radców prawnych. W sprawie tej daleko posunięte projekty opracowało Zrzeszenie Prawników Polskich, a Prezydium NRA zgłosiło również w tym względzie swoje postulaty.

Następnie przedstawiciel NRA udzielił wyjaśnień co do zmian w FSK oraz co do korzystania z funduszy na koncie „34-a”.

Adw. Witold Abert stwierdził, że w okresie od poprzedniego Zgromadzenia Delegatów Izby katowickiej doszły nowe osiągnięcia w pracy Izby. Dobrze jednak, że poruszono również istniejące trudności, które będzie można usunąć przez samorządną działalność organów adwokatury. Od dwóch lat zmalała potrzeba ingerencji resortu w sprawy samorządowe adwokatury, co świadczy najwymowniej o coraz lepszej pracy samorządu adwokackiego. Poinformował, że postulaty legislacyjne będą przedmiotem wystąpienia Ministra Sprawiedliwości na najbliższym posiedzeniu plenarnym NRA, a możliwość wprowadzenia tzw. „konceptji węgierskiej” do taryfy adwokackiej zostanie rozważona przez Kierownictwo resortu.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości wyraził Izbie Adwokackiej podziękowanie za dotychczasową współpracę w tworzeniu ludowego wymiaru sprawiedliwości.

Dziekan Rady Adwokackiej ustosunkował się do głosów dyskusji, zapowiadając uwzględnienie zgłoszonych postulatów w dalszej pracy Rady Adwokackiej.

W następnym punkcie porządku obrad Zgromadzenie Delegatów udzieliło absolutorium Radzie Adwokackiej za jej działalność w roku 1971.

Na wniosek Komisji wnioskowej Zgromadzenie podkreśliło aktywność polityczną i czynny udział adwokatury Izby katowickiej w dyskusji przed VI Zjazdem Partii oraz w akcji politycznej związanej z wyborami do Sejmu PRL. Podstawowe zadania adwokatury w realizacji uchwał VI Zjazdu Partii widzi Zgromadzenie w dalszym uaktywnianiu adwokatury w życiu politycznym i społecznym oraz w podnoszeniu na coraz wyższy poziom pracy zawodowej.

W podjętej uchwale Zgromadzenie wskazało kierunki i sposoby wzmocnienia procesu uspołecznienia adwokatury, wymieniając wśród nich: podnoszenie znaczenia zebrań zespołów adwokackich, uaktywnienie pracy komisji rewizyjnych w zespołach adwokackich, zwiększenie wymagań w stosunku do kierowników zespołów adwokackich w zakresie przyjmowania klientów i rozdziału spraw, likwidację pozostałości nadmiernych dysproporcji w obrotach, wprowadzenie wizytacji uwzględniających w większym stopniu badanie pracy zawodowej, energiczniejsze zwalczanie

nieprawidłowości w pracy zawodowej i w życiu prywatnym adwokatów, uaktywienie działalności Komisji Radców Prawnych przy Radzie Adwokackiej przez zajęcie się sprawami organizacyjnymi związanymi z pracą radców prawnych i objęcie ich szkoleniem zawodowym w dziedzinach związanych z ich pracą.

Podkreślono rolę szkolenia politycznego i udziału w pracy organizacji społeczno-politycznych w podnoszeniu poziomu pracy adwokatury, wskazując jednocześnie konkretne kierunki i sposoby działania organów samorządowych adwokatury w tym zakresie, a więc rozszerzenie szkolenia politycznego na wszystkie zespoły adwokackie, opracowanie nowych form szkolenia politycznego aplikantów, rozszerzenie udziału adwokatów w pracy w organizacjach społecznych, a w szczególności ZPP, TPPER i ZBoWiD.

adw. Aleksander Czacki

Izba kielecka

W dniu 23 kwietnia 1972 r. odbyło się w Kielcach Walne Zgromadzenie Delegatów Izby Kieleckiej. Udział w nim, oprócz delegatów, wzięli zaproszeni goście: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości adw. Witold Abert, wiceprezes NRA, poseł na Sejm PRL adw. Rudolf Szura, przedstawiciel KW PZPR tow. Kamiński, przedstawiciel WK ZSL Kazimierz Kukułka, przedstawiciel Prezydium WRN w Kielcach mgr Pałgan, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Kielcach sędzia Świrski, z-ca Prokuratora Wojewódzkiego w Kielcach Zdzisław Wietrzyński.

Zabierając głos, przewodniczący Zgromadzenia adw. Józef Strzykała podkreślił, że obrady toczyć się będą w atmosferze politycznej stworzonej przez uchwały VI Zjazdu PZPR. Atmosfera ta sprzyjać będzie niewątpliwie twórczej dyskusji, która powinna ujawnić braki i niedostatki w naszej pracy, a jednocześnie znaleźć środki do ich wyeliminowania.

Następnie zabrał głos dziekan Rady Adwokackiej w Kielcach adw. Antoni Pierzak. Nawiązując do realizacji uchwał VI Zjazdu PZPR, mówca podkreślił, że adwokatura, jako jeden ze współczynników wymiaru sprawiedliwości, ma do wypełnienia szczególnie ważną misję kształtowania świadomości prawnej wśród społeczeństwa. Zarówno adwokaci zrzeszeni w zespołach jak i adwokaci radcowie prawni dają swój wkład w budownictwo socjalistyczne przez wypełnienie należyte swoich obowiązków zawodowych oraz przez swą działalność na niwie społecznej.

Dzekan Pierzak wyraził w imieniu adwokatury całej Izby serdeczne gratulacje kol. Rudolfowi Szurze w związku z jego ponownym wyborem na posła do Sejmu. Mówca podkreślił też liczne objawy opieki, jaką otacza kielecką palestrę Wydział Administracyjny KW PZPR oraz osobiście kierownik tego Wydziału tow. mgr Jan Zajac. Podobnie ściśle współpracują z palestrą kielecką Komitety Wojewódzkie ZSL i SD, co przejawia się między innymi w udziale adwokatów w pracy Komisji Prawnej WK ZSL i innych.

Bardzo dobrze układa się współpraca adwokatury z kierownictwem Sądu Wojewódzkiego oraz z Wojewódzką Prokuraturą. Ze swej strony — jak zapewnił dziekan — Rada Adwokacka nie będzie szczędzić wysiłków, aby ta współpraca układała się jak najlepiej w przyszłości.

Do osiągnięć adwokatury kieleckiej w ostatnim okresie należy zaliczyć wydatną poprawę warunków lokalowych zarówno Rady Adwokackiej jak i zespołów adwokackich. Wprowadzono do codziennej pracy adwokata środki techniczne, co z kolei wpłynęło na podniesienie się zarobków. Jednocześnie widać znaczny wzrost zaangażowania

żowania adwokatów w pracy społecznej wielu organizacji. Do mankamentów zaś zaliczyć należy niewłaściwą postawę wielu kolegów, niedostateczne i niezbyt atrakcyjne szkolenie zawodowe adwokatów — w przeciwieństwie do szkolenia ideologicznego, które stoi na wysokim poziomie dzięki aktywności Podstawowej Organizacji Partijnej przy Radzie Adwokackiej.

Na zakończenie swego wystąpienia, mówca zaproponował uczczenie minutą ciszy zmarłych Kolegów — adwokatów Borkowskiego, Denissę, Reczkę, Sowińskiego i Ergietowskiego.

W dyskusji zabrało głos wielu mówców.

Adw. F. Zyguła poddał krytyce niektóre pozycje preliminarza budżetowego, wysunął zastrzeżenia co do godzin nadliczbowych pracowników Rady Adwokackiej, zakwestionował też wysokość stawek czynszowych dla lokali Zespołów. Mówca postulował zwrócenie większej uwagi na sprawy socjalne adwokatów i w tym celu — stworzenie funduszu na potrzeby adwokatów w tym zakresie, nawiązanie kontaktów z Funduszem Wczasów Pracowniczych oraz dofinansowanie leczenia sanatoryjnego.

Adwokat Zdzisław Nowak jako przewodniczący Komisji Rewizyjnej odczytał sprawozdanie tej Komisji i wyjaśnił, że ostateczny niedobór spowodowany przez była księgową ustalił postępowanie karne.

Adw. J. Rak ustosunkował się do krytycznych uwag adw. Zyguły. Omówił sprawy stawek osobowych pracowników Rady, pomocy finansowej dla Zespołów w Kazimierzy Wielkiej i Włoszczowie. Co się tyczy czynszu za lokal Rady, wyjaśnił, że zostało potwierdzone, iż czynsz będzie się kształtował w wysokości 18 zł za m², co daje zapreliminowaną kwotę 85 000 zł. Mówca zgłosił wniosek o powołanie Komisji z udziałem adw. Zyguły, która by dokonała korekty preliminarza.

Wniosek adw. Raka został poddany pod głosowanie i większością głosów został przyjęty. W wyniku głosowania do Komisji weszli adwokaci Zyguła, Rak, Czech, Błoński i Nowak.

Zabierając głos w dyskusji, wiceprezes NRA adw. Rudolf Szura podkreślił, że przedmiotem Zgromadzenia Delegatów powinna być nie tylko ocena pracy zawodowej, lecz również pracy społecznej. Wiceprezes NRA zwrócił uwagę na ocenę pracy adwokatów przez najwyższe czynniki państwowe, czego dowodem są odznaczenia przyznane adwokatom, w tym także adwokatom Izby kieleckiej: kol. Stanuli i Winiarskiemu. Dalej, mówca ocenił wpływ spraw i obroty w zespołach, jak również poruszył sprawę lokali dla nich. Naczelna Rada Adwokacka przeznaczyła dla zespołów 85 500 zł, a na urządzenie Rady i zespołów — 120 000 zł. Następnie adw. Szura omówił działalność NRA mającą na celu wprowadzenie zmian do ustawy o ustroju adwokatury. Postulował też szersze nawiązanie współpracy z zakładami pracy, jak to już zrobiła Rada Adwokacka przez zawarcie takiego porozumienia z Kieleckimi Zakładami Wyrobów Metalowych.

Co się tyczy spraw socjalnych, to NRA zamierza poprzeć starania Kieleckiej RA odpowiednimi środkami finansowymi, by wybudować w rejonie Gór Świętokrzyskich ośrodek wypoczynkowy dla adwokatów. Obecnie znajduje się w Lesku dom RA w Rzeszowie zbudowany ze środków NRA, gdzie można wynająć pokoje za niewielką opłatą.

Adw. J. Strzykała poinformował o podjętej przez POP przy RA w Kielcach inicjatywie przekazania znacznej kwoty na budowę Centrum Zdrowia Dziecka oraz o ufundowaniu dwóch książeczek mieszkaniowych dla sierot. Poinformował również o odznaczeniu adw. Stanisława Przygody Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Adw. J. Gąsior przedstawił przebieg narady prezesów komisji dyscyplinarnych, która zaleciła podjęcie energiczniejszych kroków w celu zwalczania recydywy dyscyplinarnej i nadużywania przez adwokatów alkoholu oraz zastosowania — profilaktycznie — środków mających na celu zmniejszenie wykroczeń dyscyplinarnych.

Adw. Skorupski ustosunkował się krytycznie do formularza wizytacyjnego, który jego zdaniem jest przestarzały. Zwrócił uwagę na błędną ocenę pracy adwokata na podstawie wielkości obrotów oraz postulował wprowadzenie zmian w szkoleniu adwokatów, jak również zmodernizowanie systemu aplikacji adwokackiej w taki sposób, aby odbywała się ona bezpośrednio po studiach.

Adw. Roliński z Pińczowa omówił sprawę udzielania porad prawnych przez adwokatów pracownikom KZWM w Kielcach oraz sprawę współpracy z Radą Zakładową i Komisją Rozjemczą przy tych Zakładach.

Adw. Kobylański zajął się wysokością górnej granicy obrotów. Wyraził on pogląd, że podwyższanie tej granicy powyżej 14 000 zł będzie sprzyjać jeszcze większym dysproporcjom w zarobkach adwokatów. Postulował też podwyższenie dotychczasowego minimum 2 500 zł.

Adw. Rembiszewski podniósł, że sądy nie zasądzały kosztów obrony z urzędu w sprawach karnych, a w wypadku ich zasądzenia nie egzekwują tych kosztów.

Adw. Lato uważa, że kwota 980 zł za sprawę — przeciętna jak na stosunki ekonomiczne Kielecczyny — nie jest kwotą niską, zastrzeżenia więc ze strony NRA w stosunku do adwokatów, którzy mają niższe średnie wynagrodzenie, nie są uzasadnione. Ustosunkował się także do głosów innych dyskutantów na temat podwyższenia minimum zarobków. Uważa to minimum za wystarczające. Podał krytyce odprowadzanie zbyt dużych kwot na CFSA. Co do podwyższenia granicy powyżej 14 000 zł, to kwestię tę należy przedyskutować.

Adw. W. Abert, w nawiązaniu do głosów w dyskusji w sprawie minimum i maksimum obrotów, stwierdził, że widzi rozwiązanie tego problemu w praktycznej działalności samorządu adwokackiego na podstawie art. 20 ust. 2 u. o u.a., przy czym kryterium maksimum wyznaczać powinna liczba spraw, którą obsłużyć można własną pracą — oczywiście poza koniecznością korzystania z substytutów w razie przypadkowej kolizji terminów.

Mówca stwierdził też m.in., że resort widzi pracę adwokatów i ją docenia, uznając istotny wkład Kolegów w ochronę praworządności.

Na zakończenie poddano pod głosowanie wnioski o udzielenie Radzie absolutorium, w wyniku czego wniosek ten został jednogłośnie przyjęty.

adw. Stanisław Szufel

I z b a k o s z a l i Ń s k a

W dniu 8 kwietnia 1972 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Koszalińskiej Izby Adwokackiej.

W Zgromadzeniu udział wzięli delegaci reprezentujący zespoły adwokackie i grupę adwokatów-radców prawnych i rencistów oraz nie będący delegatami członkowie Rady Adwokackiej i kierownicy zespołów adwokackich.

Ministerstwo Sprawiedliwości reprezentował przedstawiciel Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury sędzia Grzegorz Gniot, a Naczelną Radę Adwokacką — sekretarz NRA adw. Jerzy Bednarczyk.

W Zgromadzeniu wzięli ponadto udział zaproszeni przedstawiciele miejscowych władz: kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR Władysław Orłowski,

Prezes Sądu Wojewódzkiego mgr Tadeusz Goździcki, Prokurator Wojewódzki mgr Stefan Łojkowski i prezes Zarządu Okręgu ZPP mgr Stanisław Chmura.

Na wstępie zebrani uczcili chwilą milczenia pamięć zmarłego w okresie sprawozdawczym kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Słupsku adw. Iwo Wilkońskiego.

Przewodniczącym Zgromadzenia wybrano adw. Wacława Mackiewicza, a w Prezydium Zgromadzenia zasiedli nadto adw. Stanisław Longchamps i adw. Jan Włoddek-Banko.

Wprowadzenia do dyskusji dokonali: dziekan Rady Adwokackiej adw. Czesław Bielicki oraz przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Mieczysław Pszczółkowski.

W uzupełnieniu pisemnego sprawozdania dziekan stwierdził, że członkowie Izby informowani byli w okresie sprawozdawczym na bieżąco o sprawach kadrowych, o życiu zespołów adwokackich i o działalności Rady Adwokackiej w kolejnych numerach Biuletynu Informacyjnego (wydano 23 numery w okresie sprawozdawczym).

Podkreślić należy znaczny wzrost aktywności zawodowej. Znalazło to swój wyraz w osiągnięciu wyższych obrotów, zmniejszeniu odsetka kosztów administracyjnych i — w rezultacie — w wydatnej poprawie warunków materialnych.

Reforma Funduszu Wzajemnej Pomocy sprawiła, że na koncie FWP znalazły się odpowiednie środki finansowe, które pozwalają w szerszym zakresie świadczyć pomoc socjalną.

Nad wytycznymi na VI Zjazd PZPR toczyła się w Koszalińskiej Izbie Adwokackiej ożywiona i wszechstronna dyskusja. Obejmowała ona zarówno problemy działalności adwokatury i funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, jak i ogólne zagadnienia społeczno-polityczne. Dzięki temu w koszalińskiej adwokaturze rozrzeszył się i pogłębił poziom świadomości społeczno-politycznej, wzrosło zaangażowanie społeczne oraz poczucie odpowiedzialności za sprawy publiczne.

Ogólnie należy stwierdzić, że Izba koszalińska odniosła w ostatnim roku szereg dalszych istotnych sukcesów.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej podniósł, iż Koszalińska Izba Adwokacka wyszła po raz pierwszy z deficytu. Było to możliwe dzięki konstruktywnej, celowej i skutecznej działalności finansowo-gospodarczej. Przewodniczący Komisji wniósł o zatwierdzenie zamknięć rachunkowych za 1971 rok i o udzielenie Radzie Adwokackiej absolutorium.

Sekretarz NRA adw. Jerzy Bednarczyk stwierdził, że w działalności Koszalińskiej Izby Adwokackiej notuje się stały postęp. Poinformował następnie o aktualnych pracach Prezydium NRA i złożył palestrze koszalińskiej życzenia dalszej owocnej działalności.

Prezes ZO ZPP prok. Stanisław Chmura, zabierając głos w imieniu Prokuratora Wojewódzkiego i własnym, podkreślił rzeczowość wystąpień sądowych adwokatów, co w istotnym stopniu wpłynęło na wzrost rangi adwokatury. Z uznaniem też mówił o głębokim zaangażowaniu adwokatów w wielostronną działalność społeczną ZPP.

Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR Władysław Orłowski wskazał na aktywny udział adwokatów w dyskusji przed VI Zjazdem PZPR oraz w kampanii wyborczej. W imieniu I Sekretarza KW PZPR Stanisława Kujdy przekazał słowa uznania za właściwą postawę polityczną adwokatury w trudnych dla kraju sytuacjach. Praca i postawa adwokatury koszalińskiej oceniana jest przez Komitet Wojewódzki PZPR pozytywnie. Mówca życzył zebrany jeszcze lepszych wyników na przyszłość.

Z kolei zabrał głos przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia Grzegorz Gniot, który wyraził się z uznaniem o pracy Rady Adwokackiej w Koszalinie, o jej osiągnięciach i perspektywach działalności. Życzył, aby stan taki utrzymywał się stale. W kwestii ferii sądowych radził, by uzgadniać to w kręgu miejscowej magistratury. W końcu życzył wszystkim zebranym i całej Izbie pomyślniej pracy w następnym okresie sprawozdawczym.

Adw. Zbigniew Brosz zajął się poszczególnymi elementami pozytywnej oceny pracy Rady Adwokackiej, wskazując w szczególności na oszczędną i racjonalną gospodarkę funduszami, troskę o doskonalenie zawodowe, zmniejszenie się liczby spraw dyscyplinarnych. Postulował, by w niedużej liczbowo Izbie Zgromadzenie Delegatów zastąpić Zgromadzeniem Członków Izby.

Adw. Leon Kasperski postulował wprowadzenie ferii sądowych i zsynchronizowanych z nimi urlopów adwokackich. Podniósł szereg zagadnień dotyczących szkolenia aplikantów adwokackich. Wysunął także dezyderat, by „Palestra” zamieszczała informacje o zamiarach i możliwościach przenoszenia się adwokatów do innych miejscowości.

Adw. Tadeusz Kiedos i adw. Czesław Kundera zwrócili się do obecnego na Zgromadzeniu Prezesa SW z prośbą, by rozprawy w sądach powiatowych nie piętrzyły się pod koniec okresów sprawozdawczych.

Adw. Leszek Jaśkiewicz w dłuższym wystąpieniu omówił trudną rolę adwokata w procesie, zarysował różnorakie funkcje adwokatury w obecnej sytuacji politycznej kraju oraz poruszył zawsze aktualny problem dowartościowania zawodowego i etycznego adwokatów.

Adw. Andrzej Kowalczyk zwrócił uwagę na możliwość, społecznego działania młodszych kolegów, którzy z pożytkiem mogliby służyć pomocą organom samorządowym.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Tadeusz Goździcki podkreślił pozytywną rolę adwokatów jako czynnika wymiaru sprawiedliwości. Stwierdził dobrą współpracę palestry i magistratury w województwie koszalińskim.

Zgromadzenie Delegatów zatwierdziło zamknięcia rachunkowe i udzieliło Radzie Adwokackiej absolutorium za 1971 rok. Ustalono roczną składkę na potrzeby Izby i przyjęto budżet na 1972 rok. Uchwalono sformułowane przez Komisję wnioskową dezyderaty.

Adw. Waław Mackiewicz podziękował serdecznie wszystkim gościom i delegatom za udział w dzisiejszym Zgromadzeniu.

I z b a k r a k o w s k a

Zgromadzenie Delegatów Izby Adwokackiej w Krakowie, które odbyło się w sobotę 29 kwietnia br., miało szczególny charakter. Oprócz bowiem omawiania spraw wynikających z przepisów ustawy przedmiotem obrad Zgromadzenia była również ocena 20 lat działalności zespołów adwokackich Izby krakowskiej.

Na Zgromadzenie przybyli jako goście: nac. Bohdan Lityński, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, adw. Witold Dąbrowski, przedstawiciel NRA, mgr Arkadiusz Gajkowski, przedstawiciel KW PZPR, adw. Izabela Marzec-Styrna, przedstawiciel WK SD, Jan Błat wiceprez Sądu Wojewódzkiego, wiceprokurator Władysław Wyrobek, przedstawiciel Prokuratora Wojewódzkiego, doc. Władysław Wepścić, wiceprzewodniczący Rady Narodowej m. Krakowa, adw. Kaszubski, wicedziekan Rady Adwokackiej we Wrocławiu, oraz wielu adwokatów-działaczy samorządowych minio-

nych 20 lat i seniorów zasłużonych w pracy zawodowej i społecznej, których dziekan Stanisław Warcholik powitał serdecznie po otwarciu obrad.

Zgromadzenie wybrało na przewodniczącego adw. Alfreda Palarczyka, a na sekretarza — adw. Stefana Marca.

Ton obradom nadało wystąpienie dziekana adw. Stanisława Warcholika, który omówiwszy pokrótce aktualne problemy adwokatury krakowskiej i prace Rady Adwokackiej w okresie sprawozdawczym, przedstawione szczegółowo w Biuletynie, przypomniał okres powstawania zespołów adwokackich w 1952 r. oraz omówił przemiany, jakim zespoły te podlegały w ciągu ostatnich 20 lat.

Po okresie pewnego niezdecydowania i wahań koncepcja zespołów znalazła zrozumienie wśród adwokatów, obecnie więc tę formę pracy zawodowej można uważać za trwały dorobek adwokatury. Forma pracy zespołowej zintegrowała całe środowisko adwokackie, Zespoły dały szansę pracy adwokatom i wykształciły zdolnych kierowników, organizatorów i wielu społecznie zaangażowanych kolegów. Oceniając okres dwudziestoletniej działalności zespołów, można być zadowolonym z osiągnięć uzyskanych przez nie w tym czasie.

Z kolei złożyli sprawozdania: przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Andrzej Łukawski oraz prezes Komisji Dyscyplinarnej adw. Stanisław Gdula.

Dyskusja nie była zbyt ożywiona, poruszono w niej jednak wiele spraw ważnych dla samorządu adwokackiego i dla pozycji adwokatury w społeczeństwie.

Adw. dr Juliusz Wiślocki apelował, aby w ramach demokratyzacji przywrócić walne zgromadzenia wszystkich członków Izby zamiast zgromadzeń delegatów oraz aby wprowadzić ograniczenie możliwości piastowania stanowisk w organach samorządu najwyżej do dwóch kadencji.

Adw. dr Adolf Liebeskind postulował zwiększenie udziału adwokatów w pracach ustawodawczych przy opracowaniu nowej konstytucji, kodeksu pracy, prawa o sądach ubezpieczeń społecznych i innych działów prawa.

Adw. dr Zdzisław Radwanek zajął się omówieniem pozycji adwokata-radcy prawnego i adwokata-rencisty. W tym zakresie domagał się on, żeby Naczelna Rada Adwokacka podjęła skuteczne starania, by wzorem innych zawodów (np. nauczycieli lub inżynierów) także adwokaci-renciści mogli osiągać zarobki dodatkowe w wysokości 1.500—2.000 zł mies. Takie uregulowanie sprawy nie tylko pozwoli adwokatom na uzyskiwanie godziwego uzupełnienia renty czy emerytury stosownie do rangi społecznej zawodu, ale przede wszystkim pozwoli na pełniejsze zaspokojenie potrzeb w zakresie obsługi prawnej tych jednostek uspołecznionych, które w niektórych rejonach kraju odczuwają niedostatek doświadczonych prawników.

Organizacja zawodu radcy prawnego jest konieczna. Powinna ona zapewnić samodzielność i niezależność tego ważnego społecznie zawodu. Najlepszym rozwiązaniem byłaby integracja tego zawodu z adwokaturą.

Adw. Roman Porwisz zajął się zagadnieniem pracy społecznej adwokatów i stwierdził, że udział adwokatów w różnych pracach społecznych jest ogromny, ale niestety fakt ten nie zawsze jest dostrzegany i należycie oceniany.

Naczelna Rada Adwokacka powinna podjąć starania — za pośrednictwem Zrzeszenia Prawników Polskich — aby zapewnić właściwy udział adwokatów w pracach komisji ustawodawczych.

Adw. R. Porwisz omówił również kwestię nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury oraz rozporządzenie o opłatach na rzecz zespołów.

Adw. Witold Dąbrowski, skarbnik NRA, stwierdził, że problemy poruszone w wypowiedziach dyskutantów są problemami nie tylko środowiska krakowskiego, ale całej adwokatury. Naczelna Rada Adwokacka od szeregu lat stara się o do-

puszczenie adwokatury do procesu ustawodawczego i nadal będzie się o to starać aż do osiągnięcia zamierzonego celu.

Przedstawiciel NRA omówił dalej problem nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury i przepisów wykonawczych, a zwłaszcza rozporządzenia o należnościach na rzecz zespołów.

Z kolei Zgromadzenie delegatów uchwaliło absolutorium Radzie Adwokackiej z działalności finansowo-gospodarczej w 1971 r. oraz preliminarz budżetowy i składkę na rzecz Izby w 1972 r.

Następnie adw. Henryk Jakubowski, przewodniczący Zarządu Funduszu Wzajemnej Pomocy, przedstawił wniosek o zmianę § 9 Regulaminu tego Funduszu przez podwyższenie kwoty refundacji na rzecz zespołów — w razie choroby adwokata dłuższej niż miesiąc — z 2.000 zł do 2.500 zł miesięcznie.

Zgromadzenie wniosków ten jednogłośnie uchwaliło, po czym po wysłuchaniu sprawozdania adw. Heleny Turowiczowej, przewodniczącej Komisji wnioskowej, Zgromadzenie przegłosowało poszczególne wnioski tej Komisji.

W przyjętych wnioskach Zgromadzenie Delegatów:

- 1) uznało, że 20 lat działalności zespołów wykazało, iż jest to najwłaściwsza forma wykonywania zawodu adwokata i obsługi prawnej społeczeństwa;
- 2) poparło dotychczasowe stanowisko NRA w sprawie nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury, a ponadto zgłosiło dezyderat przywrócenia walnych zgromadzeń z udziałem wszystkich adwokatów oraz ograniczenia do dwóch kolejnych kadencji możliwości piastowania stanowisk w organach samorządowych;
- 3) wyraziło zapatrywanie, że zawód radcy prawnego powinien uzyskać własny samorząd i że celowe byłoby połączenie tego samorządu z samorządem adwokackim;
- 4) zwróciło się do NRA o podjęcie starań celem umożliwienia adwokatom emerytom i rencistom uzyskiwania dodatkowego zarobku do wysokości 2.000 zł mies. bez zawieszenia emerytury czy renty.

Wreszcie Zgromadzenie Delegatów zobowiązało Radę Adwokacką do dalszych starań o zapewnienie wysokiego poziomu wykonywania zawodu oraz do stałego rozszerzania udziału adwokatów w pracach społecznych.

adw. Stanisław Synowiec

I z b a r z e s z o w s k a

I. Egzamin adwokacki. W dniach 12 i 13, oraz 26 i 27 maja 1972 r. odbył się egzamin adwokacki aplikantów Izby rzeszowskiej.

Do egzaminu przystąpiło ogółem 7 aplikantów, w tym 1 kobieta.

Wszyscy kandydaci złożyli egzamin z wynikiem pozytywnym, przy czym jeden z wynikiem bardzo dobrym, pięciu z wynikiem dobrym i jeden z wynikiem dostatecznym.

Egzaminowani aplikanci zostali wpisani na listę adwokatów w siedzibie sądów powiatowych Izby rzeszowskiej — w celu zrealizowania zasady prawidłowego rozmieszczenia adwokatów na terenie naszej Izby.

II. Regionalne spotkanie adwokatury. Realizując ustalony plan pracy Rady w pierwszym półroczu 1972 r., Rada Adwokacka w Rzeszowie odbyła w dniu 10.VI.1972 r. trzecie kolejne w tej kadencji, a zarazem trzecie w historii Izby rzeszowskiej otwarte posiedzenie na sesji wyjazdowej w Jaśle z udziałem wszystkich członków Zespołów Adwokackich: w Jaśle, Gorlicach i Krośnie.

Ocena pracy tych Zespołów wypadła dobrze. Zespoły te zyskały również wysoką ocenę ze strony czynników politycznych i administracyjnych.

Omawiano problem równomiernego podziału pracy oraz zagadnienia dotyczące usprawnienia tej pracy.

Dyskutowano nad poziomem etycznym i moralnym, nad pracą społeczną oraz postawą społeczną i zaangażowaniem członków każdego zespołu w tych pracach. Poświęcono wiele czasu sytuacji ekonomicznej powyższych Zespołów, zasadom koleżeństwa itp.

W czasie posiedzenia sprawozdanie z działalności Komisji prasowej przy naszej Radzie złożyli adw. Cincio i adw. Penderecki.

Skarbnik Rady adw. Cincio złożył również sprawozdanie z wykonania budżetu Rady za okres 5-miesięczny 1972 r. Ze sprawozdania tego wynika, że już obecnie istnieje nadwyżka budżetowa, która niewątpliwie pozwoli Radzie na zrealizowanie jej wielu potrzeb finansowych.

W czasie posiedzenia podjęto uchwałę o nadaniu dyplomu uznania za pracę w zawodzie adwokackim i za wkład w osiągnięciach adwokatury rzeszowskiej w minionym XX-leciu adwokatom: mgrowi Franciszkowi Markiewiczowi z Krosna i mgrowi Wojciechowi Jareckiemu z Jasła. Dyplomy wręczył dziekan Rogoż.

Dziekan Rady adw. Rogoż, zamykając posiedzenie, podkreślił, że sesja wyjazdowa wniosła wiele cennego materiału dla przyszłych prac Rady, a szeroka dyskusja na temat warunków lokalowych oraz potrzeb inwestycyjnych Zespołów, jak również bieżących spraw zawodowych jest wymownym wyrazem troski wszystkich członków naszej Izby o właściwą społeczną pozycję całej naszej adwokatury.

Wyjazdowe sesje Rady spotkały się z bardzo pozytywną oceną ze strony ogółu adwokatury, gdyż tego rodzaju spotkania pozwalają na bezpośrednią kontrolę pracy zawodowej adwokatów i na zbadanie potrzeb terenu, jak również na pogłębienie roli adwokatury w zakresie świadczonych usług, a tym samym — na podniesienie rangi zawodu adwokackiego.

adw. M. Cincio

I z b a w a r s z a w s k a

1. W związku z powołaniem dotychczasowego dziekana Rady adw. Zdzisława Czeszejki na stanowisko Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, Rada Adwokacka w Warszawie wybrała w dniu 30 czerwca 1972 r. dziekanem Rady adw. Macieją Dubois, dotychczasowego członka Rady.

Na miejsce zwolnione wskutek odejścia kol. Czeszejki wszedł w skład Rady adw. Piotr Król, dotychczasowy zastępca członka Rady.

2. Komisja Socjalno-Bytowa Rady Adwokackiej w Warszawie wysłała do Gdyni-Orłowa na pierwszy turnus kolonii letnich 33 dzieci pod opieką 4 wychowawców. Opracowany został regulamin kolonii. Oprócz opiekunów-kolegów zaangażowano fachwców-pedagogów.

Na turnus sierpniowy wyjeżdża tylko 10 osób, również do Gdyni-Orłowa. Liczba zgłoszeń w roku bieżącym przekracza blisko dwukrotnie liczbę zgłoszeń z lat ubiegłych.

3. Na miesiąc sierpień br. planowane jest ukończenie dla członków Izby budowy 5 domków campingowych w Barcicach nad Bugiem (65 km od Warszawy). Zbudowanie tych domków jest jedną z form współpracy Rady Adwokackiej w Warszawie z Zakładami Radiowymi im. M. Kasprzaka. Zakłady te zapewnią bezpłatną obsługę hotelową (pranie bielizny itp.) domków oraz zapewnią wyżywienie w swojej stółce (po koszcie własnym) osób kierowanych przez Radę na wczasy. Domki będą

wynajmowane za minimalną opłatą kolegom-członkom Izby na turnusy zbiegające się z turnusami ZRK, a gdyby nie było chętnych — również i na weekendy. Oprócz tego możliwe jest utworzenie pola namiotowego dla członków Izby, korzystanie ze sprzętu wodnego i sportowego Zakładów im. Kasprzaka itp.

W dniach 24 i 25 czerwca br. Rada Adwokacka w Warszawie zorganizowała wycieczkę na teren Ośrodka celem spopularyzowania go wśród członków Izby.

4. W dniu 1 lipca 1972 r. przedstawiciele Rady: wicedziekan adw. R. Marek, sekretarz adw. R. Siciński i członek Rady adw. A. Sobocińska-Lorenc udali się wraz z I sekretarzem POP PZPR przy Radzie Adwokackiej w Warszawie kol. J. Borodą w odwiedziny do Zespołu Adwokackiego w Siedlcach. Na spotkanie przybyli członkowie tego zespołu oraz Zespołu w Mińsku Mazowieckim.

Przedmiotem obrad i wyjaśnień udzielanych przez przybyłych były sprawy samorządowe, współpraca z innymi pionami wymiaru sprawiedliwości oraz wysłuchanie uwag i sygnałów dotyczących pracy Rady.

Podobne spotkanie z zespołami terenowymi odbyło się w tej miejscowości również w roku ubiegłym. Również i tym razem rozmowa była szczerą i pożyteczną dla obu stron.

5. W dniu 17.VI.1972 r. odbyła się w Warszawie narada kierowników zespołów adwokackich Izby warszawskiej. Przybył na nią ówczesny Prezes NRA adw. dr S. Godlewski oraz przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości (Samodzielny Wydział do Spraw Adwokatury) adw. W. Abert.

Oprócz omówienia szeregu spraw bieżących, przypomnienia o konieczności przestrzegania odpowiednich instrukcji, jak również przypomnienia treści przepisów najczęściej w praktyce pomijanych — wysłuchano głosów dotyczących spraw bieżących, postulatów środowiska.

Bliższe sprawozdania z tego rodzaju imprez wewnętrznych zamieszczane są w organie Izby, tj. w „Biuletynie Informacyjnym Adwokatury Warszawskiej.”

adw. Ryszard Siciński

Izba wrocławska

W dniu 16 kwietnia 1972 roku odbyło się zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej we Wrocławiu. W Zgromadzeniu — prócz 83 delegatów — wzięli udział członkowie organów samorządowych Izby oraz zaproszeni goście: prezes NRA adw. dr Stanisław Godlewski, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości naczelnik adw. Bohdan Lityński, wiceprezes SW mgr Józef Cagara, przedstawiciel WK ZSL mgr Andrzej Hysp, przedstawiciel WK SD adw. Antoni Kańczuga, I sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej we Wrocławiu adw. Tadeusz Grzebieniak, a także seniorzy palestry dolnośląskiej adwokaci: Henryk Fuks, Julian Maciejewski i Kazimierz Świrski.

Zgromadzenie otworzył kol. Tadeusz Kaszubski, wicedziekan Rady, który powitał zebranych i w imieniu Rady Adwokackiej zaproponował kandydaturę na przewodniczącego zgromadzenia adw. Antoniego Kuczyńskiego, długoletniego kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 3 we Wrocławiu i zarazem przewodniczącego Komisji obrońców wojskowych Izby. Zgromadzenie jednogłośnie dokonało wyboru kol. Kuczyńskiego na przewodniczącego zgromadzenia.

Po objęciu przewodnictwa kol. Kuczyński podziękował za wybór i zaproponował wybór Prezydium w składzie jak wyżej, a następnie udzielił głosu wice-

dziekanowi Rady Kaszubskiemu dla złożenia sprawozdania Rady Adwokackiej za rok 1971.

Kol. Kaszubski w obszernym sprawozdaniu omówił działalność samorządu adwokackiego w roku 1971, poruszając w swym przemówieniu kwestie związane z polityką personalną Rady, działalnością socjalno-bytową oraz gospodarczą — ze szczególnym uwzględnieniem działalności Rady zmierzającej do poprawy warunków lokalowych zespołów.

Następnie skarbnik Rady kol. adw. Zdzisław Puniewski przedstawił projekt preliminarza budżetowego na rok 1972, po czym kol. adw. Mieczysław Bezlapowicz, prezes Komisji Rewizyjnej, złożył sprawozdanie Komisji wraz z analizą działalności Rady w zakresie wykonania budżetu.

W dyskusji jako pierwszy zabrał głos adwokat Tadeusz Grzebieniak, I sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej. W wystąpieniu swoim omówił on zadania adwokatury w świetle uchwał VI Zjazdu Partii. Tow. Grzebieniak postulował, by obowiązkiem naszym w wystąpieniach publicznych i rozmowach prywatnych była dążność do podnoszenia roli prawa jako środka prowadzącego do umocnienia Państwa Ludowego i zabezpieczającego ekonomiczną bazę kraju i do uczenia w ten sposób szacunku dla prawa i zasad socjalistycznego porządku publicznego. Mówca ocenił współpracę POP z Radą jako bardzo dobrą.

Następnie zabrał głos adw. Andrzej Jochelson, który omówił szereg problemów natury zawodowej, a między innymi sprawę nieprzyznawania pełnych kosztów przez sądy w sprawach cywilnych (w tym: zwrotu wyłożonych przez klientów opłat kancelaryjnych). Mówca postulował, by przywrócić adwokatom jako obowiązkowy strój biret, w którym należałoby wygłaszać przemówienia.

Jako trzeci zabrał głos adwokat Jan Natusewicz, który w imieniu kolegów emerytów postulował przyznanie adwokatom-emerytom zniżek kolejowych oraz poruszył kwestię rewindykowania domu wypoczynkowego dla adwokatów w Polanicy-Zdroju.

Adwokat Roman Strugałski, przemawiając w imieniu Zespołu Adwokackiego Nr 6 we Wrocławiu, postulował, aby sprawy o odszkodowania za wypadki przy pracy powróciły do właściwości sądów powszechnych, wypowiedział się za zniesieniem zespołów specjalistycznych, poruszył sprawę odpłatności obron z urzędu i niezwalniania od tych opłat przez sądy w wypadku, gdy rodzina klienta pragnie regulować opłaty, omówił też kwestię zakładania rewizji nadzwyczajnych oraz dezyderaty socjalne.

Przewodniczący Komisji pracy społecznej adwokat Tadeusz Gałuszka omówił zaangażowanie członków Izby w pracach społecznych, podkreślając przy okazji szczególnie dobrą pracę w radach narodowych i w organizacjach młodzieżowych adwokatów i aplikantów naszej izby.

Adwokat Julian Maciejewski, przewodniczący Koła adwokatów-emerytów, przedstawił szereg postulatów natury socjalno-bytowej, a m.in. to, by adwokaci emeryci mogli otrzymywać w zespołach wynagrodzenie do 1500 zł obok emerytur.

Adwokat Stanisław Wasiekowski poruszył problem adwokatów dojeżdżających do pracy w zespołach z innych miast oraz postulował utworzenie funduszu interwencyjnego Izby na wypadek, gdy większość członków małego zespołu choruje.

Adwokat Marian Gliwa poruszył sprawy dotyczące kasy koleżeńskiej, postulował, by koszty uczestniczenia w konferencjach naukowo-szkoleniowych pokrywał samorząd i by konferencje takie trwały od 4 do 5 dni, oraz zgłosił wniosek, by rozszerzyć dostępność rewizji nadzwyczajnych.

Adwokat Franciszek Myrdzio pozytywnie ocenił działalność Rady w dziedzinie poprawy warunków lokalowych Zespołu Adwokackiego w Strzelinie. Poruszył również sprawy związane z wizytacją i z ustalaniem wysokości opłat na rzecz zespołów.

Adwokat Edward Olszewski mówił o problemach stykowych z sądami i prokuraturami i o kulturze rozpraw.

Następnie zabrał głos prezes NRA adwokat Stanisław Godlewski, który w swoim obszernym wystąpieniu ustosunkował się do poruszonej na zebraniu problematyki, omówił działalność naczelnych organów samorządu adwokackiego w dziedzinie wniosków legislacyjnych oraz aktualną sytuację w adwokaturze i możliwości realizacji wniosków zgłoszonych na Zgromadzeniach. Mówca pozytywnie ocenił działalność Rady Adwokackiej we Wrocławiu oraz pracę członków Izby wrocławskiej zarówno w zakresie postawy społecznej, jak i postawy zawodowej i złożył serdeczne życzenia wszystkim członkom Izby, ażeby Izba nadal taką rangę, jaką sobie w skali krajowej wypracowała, nadal utrzymała i aby była izbą wzorcową w zakresie uspołecznienia adwokatury.

Przewodniczący Zgromadzenia adwokat Kuczyński serdecznie podziękował kol. Prezesowi za życzenia, po czym udzielił głosu przewodniczącemu Komisji mandatowej kol. Olszewskiemu.

Po złożeniu sprawozdania przez kol. Olszewskiego zabrał głos przewodniczący Komisji wnioskowej kol. Jerzy Bronisz. Zgromadzenie uchwaliło absolutorium dla Rady Adwokackiej z działalności budżetowej za rok 1971 oraz uchwaliło preliminarz budżetowy na rok 1972. Ponadto uchwalono: podwyższenie górnej granicy pożyczek z KKWP do 15 000 zł, utworzenie funduszu socjalnego Izby z nadwyżek budżetowych oraz postulat znowelizowania przepisów dotyczących rewizji nadwyżkowej.

Na tym Zgromadzenie zakończono.

adw. Jan Chmielnikowski

Izba zielonogórska

W dniach 1—4 czerwca 1972 r. w „Zamku” w Wolsztynie odbyło się V Sympozjum Zielonogórskiej Izby Adwokackiej.

Na Sympozjum tym wykłady wygłosili:
sędzia SN Stanisław Dmowski — Podział majątku dorobkowego małżonków,
wiceprok. prok. woj. dr Albert Pawłowski — Rodzaje i technika przestępstw cyganów w Polsce,
adw. Kazimierz Tews — Przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu,
adw. Bohdan Zembrzusi — Środki odwoławcze w postępowaniu karnym.

Lektor KW PZPR Zbigniew Kotlarek wygłosił prelekcję pt.: Zagadnienia polityki międzynarodowej państw europejskich.

Wicedziekan adw. Czesław Dużyński przewodniczył zebraniu kierowników zespołów i wizytatorów oraz otwartemu zebraniu Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR przy Radzie Adwokackiej w Zielonej Górze.

W związku z wyborem sędziego Sądu Wojewódzkiego w Zielonej Górze Stanisława Dmowskiego na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego dziekan Rady adw. Ewald Soroko w serdecznych słowach podziękował sędziemu Dmowskiemu za Jego długoletnią współpracę z samorządem adwokackim w zakresie szkolenia i za poważny wkład w szkolenie aplikantów adwokackich oraz życzył Mu dalszej po-

myślniej pracy dla dobra wymiaru sprawiedliwości. W imieniu aplikantów adwokackich mgr Andrzej Andrzejewski wręczył sędziemu Stanisławowi Dmowskiemu wiązaną kwiatów.

Uczestnicy Sympozjum zwiedzili istniejące w Wolsztynie muzeum dra Roberta Kocha oraz muzeum prof. Marcina Różka, znanego rzeźbiarza i malarza Ziemi Wielkopolskiej, uczestnika powstania wielkopolskiego, zamęczonego przez hitlerowców w dniu 14.V.1944 r. w obozie koncentracyjnym.

adw. Stefan Cieślak

PRAWO ZA GRANICĄ

1.

W moskiewskiej „Prawdzie” w nrze 141 z dnia 20 maja 1972 r., w rubryce: Dzień w Kraju, ukazała się pt. „Jubileusz adwokatury” następującej treści informacja Agencji TASS:

Adwokatura radziecka istnieje już 50 lat. Tej ważnej dacie poświęcone zostało uroczyste posiedzenie, które się odbyło dnia 19 maja br. w Sali Kolumnowej Domu Związków Zawodowych.

W podniosłym nastroju powołano honorowe Prezydium w składzie Biura Politycznego KC KPZR.

Zebranie zagał Minister Sprawiedliwości ZSRR W. Tieriebiłow. Podkreślił on, że troska o prawa jednostki, o ich obronę przeciwko jakimkolwiek zakusom znajdowała się zawsze w centrum uwagi Komunistycznej Partii ZR i rządu radzieckiego.

Referat pod tytułem „50 lat radzieckiej adwokatury” wygłosił pierwszy zastępca Ministra Sprawiedliwości A. J. Suchariew.

Uczestnicy zebrania jednogłośnie uchwalili przesłanie pozdrowień pod adresem KC KPZR.

opracował adw. Olgierd Missuna

2.

Radziecki adwokat – Zaszczytne powołanie*

Upływa 50 lat istnienia radzieckiej adwokatury. Tysiące wykwalifikowanych prawników poświęcają swoją wiedzę, doświadczenie, energię humanistycznemu powołaniu: sądowej obronie praw i prawnych interesów obywateli, udzielaniu innej pomocy prawnej ludności, przedsiębiorstwom i instytucjom. Adwokatura radziecka była i jest nadal poważną instytucją społeczną, współczynnikiem wymiaru sprawiedliwości, działającą aktywnie — w ścisłej zgodności z prawem, w zakresie propagandy prawa. Adwokatura cieszy się zasłużonym szacunkiem i autorytetem.

W związku z tą datą sprawozdawca dziennika „Izwestija” Żbanow zwrócił się do Ministra Sprawiedliwości W. I. Tieriebiłowa z szeregiem pytań dotyczących działalności radzieckiej adwokatury.

* Przekład artykułu, który pod tym tytułem ukazał się w nrze 115 „Izwestij” z dnia 19 maja 1972 r.